

[Kai Moltke.]

man jo sin nuværende partner, VK-partierne — og gennemfører samtidig ordret deres krav i cirkulæret om forhøjelserne. Det er jo den slags, som gør tingene lidt vanskelige for et parti.

Der er et forhold, som der står en del gny om. Man skal aldrig gøre nogen uret og allermindst gøre folk uret, der har lidt under sygdom, men der tales om — og det ville være rart at få at vide, om det er rigtigt eller ikke rigtigt — at dette cirkulære er udsendt den 5. april, medens den højtærede boligminister var syg, og blev udsendt af andre ministre. Jeg trækker det frem, ikke fordi jeg ved, om det er rigtigt eller ej, men hvis det er urigtigt, synes jeg, at denne myte om, at den højtærede boligminister ikke har et personligt ansvar, skal drages frem her. Jeg vil altså ikke fremsætte nogen som helst insinuation. Jeg nævner det kun for at skabe klarhed omkring dette problem.

Det næste led i omsforliget er det kedelige med begrænsningen af byggeriet. Det er vel mest korrekt at holde sig til, hvad der står i betænkningen underskrevet af de fire partier:

„Påbegyndelsen af nyt boligbyggeri vil i 1962 under hensyntagen til det store igangværende boligbyggeri blive holdt på et lavere niveau end i 1961“.

Og Politiken for den 2. juni praler af, at man har forhørt sig hos boligministeren, som har erklæret, at det ville gå langsommere med igangsættelsebevillinger også for det sociale byggeri.

Hvordan skal man nu bedømme den slags — denne inddragen af det sociale byggeri under den 15 pct. reduktion af byggeri og anlægsvirksomheden, som man her har foretaget? Jeg vil igen meget nødig virke udfordrende, og jeg vil lade den højtærede boligminister selv besvare dette spørgsmål, sådan som han gjorde det under en debat her i tinget så sent som den 5. april i år. Hvad erklærede boligministeren i den anledning? Han sagde:

„Når det ærede medlem“ — det var mig — „talte om, hvilket byggeri man i givet fald skulle skære toppen af, vil jeg til orientering sige, at det er nok ikke så meget boligbyggeriet, der er tænkt på, når der er tale om at dæmpe aktiviteten. Lovens målsætning, som den er nævnt i

kapitel IV, vil blive tilstræbt, sådan som det har været lovens forudsætning.“

I tilslutning hertil gik den højtærede boligminister i et svar til det ærede medlem hr. Thestrup videre og polemiserede mod venstres og de konservatives synspunkter, hvor man prøvede at spille nationalbankens „skæren toppen af konjunkturen væk“ ud, idet han udtalte:

„Resultatet af en sådan neddæmpning af det sociale udlejningsbyggeri — den del af byggeriet, der bebos af mindre-bemidlede, som opfylder betingelserne for driftstilskud — ville netop være, at byggekapaciteten blev overført til privat byggeri.“

Ja, man behøver jo ikke at sige ret meget mere, når man har boligministerens egne ord for kun to måneder tilbage. Det var kun anlægsvirksomheden og ikke boligbyggeriet, der skulle neddæmpes. At begrænse de sociale boligselskabers virksomhed, neddæmpe deres deltagelse i byggeriet, ville betyde, at man overførte byggekapaciteten til det private byggeri netop på et tidspunkt, hvor mulighederne gennem lovens automatiseringsbestemmelser var til stede for at udvide den sociale sektor inden for boligbyggeriet gennem 1. oktober-reguleringsbestemmelsen, som jo er en af de få gode ting, vi i fjor fik med i loven.

Jeg henviser hertil, fordi det, der sker her, jo er, at det socialdemokratiske parti på så mange områder i den evige brydekamp, som man kalder realitetspolitik, gang på gang må slås mod sin farligste modstander: de tanker og ideer, som tidligere blev fremsat af de socialdemokratiske ordførere selv. Det er det, som gør det så let for os i dag, at vi langt fra behøver at være ondskafulde, men mange gange i stedet kan være forstående og medfølende over for landets største parti i den situation, det har placeret sig i ved at være kommet i dårligt selskab.

Til slut om selve lovforslaget: jeg vil ikke gøre noget kardinalspørgsmål ud af detaljerne, for jeg har den inderligste medfølelse med det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, der som ordfører og ansvarlig på sit partis vegne skal føre også dette igennem brydningerne og bølgerne omkring boligspørgsmålet. Jeg forstår trangen til at få lejeforhøjelserne, dette vanskelige problem, blan-